

Hundelivet vige. Hvor forskjellige Anskuelser man end kan have, er det vist, at en af de skrækeligste Ulykker og Sygdomme er den Sygdom, man kalder Vandstræk. Naar man nu ikke lægevidenskabelig kan bevise, at et Menneſte, som er bleven bidt af en Hund, der ikke alle-rede havde Vandstræk, da den beed, ikke kan faae Vandstræk, saa veed jeg ikke nogen fyl-destgjørende Maade, hvorpaa man kan sikke et Menneſte, der er blevet overfaldet af en Hund, mod at faae denne skrækelige Sygdom, saafremt ikke den vedkommende Eier paa den Skabelidtes Forlangende er ubetinget forpligtet til at aflive Hunden. At forſyne Hunde med Mundkurve er kun Spilſægteri. Vil man her gaae Dyens Gader igjennem og efterſee de Hunde, der have Mundkurv, saa vil man finde et betydeligt Procentantal af diſſe Hunde, for hvilke Mundkurven aldeles ikke gjør det umu- ligt at bide, og et æret Medlem bagved mig (Gad) hittede ogsaa nyliq, at en ſaadan Mund- kurv lettelig kan tabes af eller ſtjæles bort fra Hunden. Altsaa, Henſynet til, at et Menneſte paa Grund af, at han er bleven bidt af en Hund, ſtaaer Fare for at faae den ſkrækeligſte Sygdom, vi kjende, ſkulde vige for en Hund- liebhavers Paafſtand om, at han vilde ſætte en Mundkurv paa Hunden! Jeg troer derfor, at der ikke er Andet at opſtille ſom et ſikkert Middel end dette, at enhver Hund, der har bidt et Menneſte, ſkal, naar den Skabelidte forlanger det, ſlaaes ihjel. Der ſtaaer jo vel at mærke ikke i Endringsforſlaget ubetinget, at en ſaadan Hund ſkal ſlaaes ihjel, idet det jo udtrykkelig hedder, at det kun ſkal ſkee, naar Vedkommende gjør Paafſtand derpaa. Jeg troer ikke, at man med Nette bør kunne modsætte ſig en ſaa billig Forbring; ligeoverfor Muligheden af, at et Menneſte ved at blive bidt af en Hund er udfat for at faae den ſkrækeligſte Sygdom, vi kjende, ſkal man ikke tage Henſyn til en elen- dig Hund. Som ſagt, Hovedſagen er den, at man intet andet ſikkert Middel har for at fore- bygge en Gjentagelſe af, at en ſaadan Hund gjør Skade, end at den ſlaaes ihjel. Allerede en ſaadan Beſtemmelſe vil virke Noget til at naae det Diemed, ſom Loven tilſigter, nemlig at formindſte Hundenes Antal. Hundene med- føre jo et ſtort oekonomiſt Tab for Landet.

Det er forſkjelligt paa de forſkjellige Steder, men paa enkelte Steder er man ſaaledes pla- get af dette Hundehold, at det næſten kan kal- des Menneſteplageri; paa mange Steder er det ikke muligt for de offentlige Autoriteter at komme ind i Huſene paa Grund af en ſaadan Hunds Tilſtedeværelſe der. Det kan naturlig- viis ikke beviſes, om Hunden før har bidt, men der er ingen Sikkerhed for, at den ikke vil bide. Jeg kan paaviſe Tilfælde, hvor det næ- ſten ikke har været muligt at komme Forbrydere tillivs, idet de havde afrettet deres Hunde til at ſtjæle, og Hundene vare ſaa glubſke, at In- gen turde komme i Nærheden af dem. Jeg ſkal derfor tillade mig i Menneſtelighedsens In- tereſſe at anbefale Thinget at vedtage det af mig ſtillede Underændringsforſlag.

N. Hauſen: Naar jeg har tilladt mig at ſtille et Endringsforſlag til Udvalgets For- ſlag under Nr. 1, ſaa er Grunden dertil den, at der i en Række af Aar hos os har viiſt ſig en Sygdom iblandt Hundene, ſom i Reglen angriber enhver Hund, inden den er et Aar gammel, og hyppigſt naar den er i en Alder af fra 2 til 6 Maanedere. Denne Sygdom er tillige meget dødelig, der dør mange Hunde af den, og naar Hundene ere i en yngre Alder, dør i Reglen flere af dem, end naar de an- gribes af denne Sygdom i den ældre Alder. Nu har jeg meent, at det vilde være noget ubilligt, at en Mand i et enkelt Tilfælde ſaa- ledes kunde komme til at give 2 Rd. for en ſaadan Hund, ſom ſtrax efter døde, idet dette kunde gjentage ſig flere Gange, inden han fik en Hund i den Alder, at den var ham til Nytte eller Fornøjelſe. Den ærede Ordfører har gjort opmærkſom paa, at der ved mit For- ſlags Vedtagelſe vilde indtræde et Forhold, ſom ikke var foreneligt med, hvad der fandtes i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne. Dette er ſulds- kommen rigtigt, men paa den anden Side maa jeg ogsaa gjøre opmærkſom paa, at man navnlig i Kjøbenhavn har meget let ved at faae en ſaadan Hund, ſom man ſætter Priis paa, under- kaſtet Pleie, medens dette naturligviis falder ulige dyrere og vanskeligere paa Landet, og ogsaa af denne Grund troer jeg, at der maatte kunne gjøres en ſaadan Undtagelſe. Jeg vil